

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se
primesc.
Manuscrisurile nu se returnează.
Inserate
se primesc la Administrațiunea
în Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukas Nachf.,
Nax. Angenfeld & Emerico Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
peliik Nachf., Anton Oppeliik.
In Budapesta la A. V. Golber-
ger, Ekstein Bernat, Iuliu Le-
opolid (VII Erzsébet-körut).
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 10 bani
pentru o publicare. Publicări
mai dese după tarif și Invo-
ială. — RECLAME pe pagina
8-a o serie 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXX.

„GAZETA“ iese în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 fr. pe an.
Se primumeră la toate ofi-
cile postale din țară și din
afară și la d-nii colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare
târgului Inului Nr. 30. etagiu
I. Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul acasă: Pe un an 24
cor., pe șase luni 12 cor., pe
trei luni 6 cor. — Un eșem-
plar 10 bani. — Atât abona-
mentele, cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 39.

Brașov, Luni-Marti 20 Februarie (5 Martie).

1907.

Memento dela Caransebeș.

Vreți să știți care este nota ca-
racteristică a situațiunei în care se
află azi poporul nostru? N'aveți de-
cât să consultați cazul dela Caran-
sebeș.

Grănițerii lui Doda au încetat de-
odată să se inspire de ideile națio-
nale, ce au însuflețit pe înaintașii lor,
și-au pierdut cumpăna sufletului și au
votat în mai multe comune ale lor, au
votat în reprezentanța comunității de
avere grănițerești, în contra doririlor
și aspirațiunilor ce au isvorât și isvo-
resc din aceste sfinte ideale, hotărând
să contribuie cu sume anumite destul
de mari pentru înființarea unui gim-
naziu unguresc în Caransebeș.

Grănițerii lui Doda cei mândrii
și neînfricați de odinioară, vin de-
odată să dea de minciună trecutul
lor și să lovească în față nizuințele
și aspirațiunile sfinte seculare ale po-
porului românesc. Se poate așa ceva?
Cum de au ajuns lucrurile în fosta
graniță bănățană așa de departe?

Cu aparițiunea aceasta dureroașă
s'au ocupat toate foile noastre ro-
mânești și au făcut constatări foarte
grave cu privire la cauzele, cari i-au
dat naștere. S'a cercetat de unde vine
schimbarea de front a grănițerilor și
prin ce influențe ascunse și fâțișe au
ajuns ei în halul acesta; s'a vorbit
de anumite persoane, cari au devenit
unelte adversarilor limbei și ai cul-
turei noastre românești și cari fatal-
mente au reușit a incurca și a seduce
pe bieții grănițeri; s'au cumpănit mo-
mentele cari în împrejurările actuale
au putut să contribuie a da nutremânt
unei porniri nefaste ca aceasta.

Toate au fost cumpănite, numai
un moment, cel mai capital, nu a
fost accentuat. Răul, ce s'a manife-
stat în chestiunea înființării unui gim-
naziu în Caransebeș nu e numai un
rău local, nu-și are rădăcina numai
în stările locale, ci în stările generale
ale vieții noastre naționale interioare.
Simptomele acestui rău sunt a-se căuta
în decăderea disciplinei morale națio-
nale, de care am făcut amintire în
uimărilor penultim al foaiei noastre,
în legătură c'un caz, care servește
ca dovadă viuă, că boala de care su-
feră azi organismul nostru național
nu este numai parțială ori locală.

Când în fața mișcării, ce s'a fost
pornit anii trecuți pentru schimbarea
tacticii politice de către partidul
nostru național, îngrijat fiind ca nu
cumva cu tactica să se schimbe și
direcțiunea politică, organul nostru a
stăruit cu toată puterea convingerii
sale pentru ca să se păstreze intact
principiile depuse în programul nostru
național și să nu se facă nici cea mai
mică concesie ce ar putea slăbi
disciplina impusă de aceste principii
de luptă națională. Pornirile, cărora
le-a dat naștere așa dîsul „curent nou“,
n'au ținut însă samă de această exi-
gență capitală și neapărată, ci din
puncte de vedere oportuniste s'au
abătut dela stricta observare a pro-
gramului nostru național și a princi-
piilor depuse în el, sub cuvânt că
atunci, când împrejurările se vor

schimba, se va putea reveni earăși
la stricta observanță a lor.

Acuma se vede ce mare greșală
s'a făcut prin laxitatea ce s'a introdus
în ceea-ce privea disciplina impusă de
programul nostru național. Pe câtă
vreme bărbații noștri conducători erau
pătrunși de convingerea, că este ab-
solut neadmisibil de a se face și cea
mai mică abatere dela linia de con-
dunită trasă de programul nostru po-
litic, care nu iartă nici o concesie,
nici un compromis în defavorul ni-
zuințelor și a postulatelor naționale,
nu am avut de înregistrat cazuri du-
reroase de nedisciplină și de deban-
dadă în ce privește atitudinea gene-
rală națională, ca acela despre care
vorbim. Bărbați, ca fericitul general
Doda, prin purtarea lor corectă și
leală românească știau să susțină mo-
ralul național în popor și lor se da-
torește că deci de ani, cu toate ne-
trebnițiile unor slabi de ânger, n'a
fost cu puțință ca adversarii dela
putere să-și creeze în sinul poporului
nostru un curent favorabil politicei
lor de maghiarizare.

Aceasta apariție de necrețut a
fost rezervată timpului de azi, când
raporturile noastre față cu cei dela
putere sunt mai încordate ca vre-
odată, timpului de azi al guvernării
coalitiei maghiare, când ne mângâiam
că avem cincisprezece deputați na-
ționaliști români în dietă. A fost cu
puțință în ziua de azi ca un Burdia,
care de altădată ar fi intrat în pă-
mânt și n'ar fi cutezat a dice nici
câre în fața țării morale a conde-
cerii naționale, purtată de încrederea
poporului, să reușească a incurca mi-
nțile foștilor grănițeri și a-i seduce să
creadă, că săvârșesc o faptă folositoare
dacă vor pune umărul pentru ca să
se înființeze în Caransebeș fie și nu-
mai un gimnaziu cu limba de pre-
dare maghiară.

S'au ventilat și diferitele impre-
jurări, ce au putut să contribuie ca
între grănițeri să se lătească părerea
oportunistă, că le-ar fi de folos și un
gimnaziu unguresc, neavând în tot
ținutul acela o școală medie, care se
pregătească tinerimea pentru studii
mai înalte, și s'a ajuns la rezultatul,
pe care vorbitorii români din congre-
gația comitatului Caraș-Severin l'au
sbnliniat atât de bine și convingător,
că un gimnaziu de stat cu limba de
predare maghiară în Caransebeș este
o curată absurditate, fiindcă nici chiar
din punctul de vedere oportunist și
antinațional reprezentat de Burdia și
tovarăși, un astfel de gimnaziu nu ar
avea de unde să-și recruteze elevii
săi, deoarece școalele comunale gră-
nițerești nu sunt în stare a da șco-
larilor lor pregătirea de lipsă, pentru
ca ei să-și poată continua studiile
într'un gimnaziu cu limba de predare
maghiară.

Toate considerațiunile așa dîse
de oportunitate și toate uneltirile ace-
lora, cari au umblat și umblă să fal-
zifice glasul poporului și al apărăto-
rilor drepturilor lui, nici n'ar fi cute-
zat să iasă la iveală dacă disciplina
morală națională ar fi fost susținută

cu aceeași vigoare și energie ca pe
vremile generalului Doda.

Este foarte trist că un om ca
Burdia, care s'a îndepărtat din ce în
ce tot mai mult de cărările drepte
naționale pe cari au umblat marele
lui antecesor, în funcțiunea de prezi-
dent al comunității de avere a fostu-
lui regiment de graniță romano-bana-
tic, a fost tolerat în activitatea sa de
unealtă slugarnică a celor dela pu-
tere, până ce i-a succes, ceea ce s'ar
fi părut cu neputință, a duce în rătă-
cire o mare parte a poporului român
grănițer.

Aceasta ar fi fost cu neputință
dacă curentele nepriincioase ale ani-
lor din urmă nu ar fi slăbit așa de
mult autoritatea conducerii noastre
naționale și dacă am fi fost feriți
de jocul primejdios cu interpretarea
după plac a programului nostru na-
țional și a principiilor de luptă, ce
se cuprind în el.

De aceea cazul dela Caransebeș
este un memento serios pentru toți
cari își dau samă de ceea ce va să
dică disciplina morală națională.

Consistoriul metropolitan gr. or. a
ținut ședința sa Sâmbătă. S'a discutat
asupra proiectului lui Apponyi relativ la re-
gularea salariilor învățătoresți. Și după
aceea s'a luat hotărârea ca *episcopatul
rom. gr. or.* să prezenteze guvernului și
dietei un memorandum în care să se remon-
streze contra dispozițiilor proiectului de
lege amintit, prin cari să vatămă autono-
mia școalelor noastre. S'a enunțat ca epis-
copii înșiși să ducă acest memorandum la
Budapesta. În ce privește convocarea con-
gresului național-bisericesc extraordinar
»pusă în vedere de unie, consistoriul a
decis să nu se convoace.

Deputații naționaliști din dieta ungară
au avut, cum știm, Vineri o consultare
asupra atitudinii, ce vor avea să-o observe
față cu proiectele de reformă școlară ale
lui Apponyi. Rezultatul consfătuirii a fost,
că s'a accentuat necesitatea unei cât mai
energice combateri a amintitelor proiecte
și s'a decis ca Marti să se țină în locali-
tățile clubului o conferință a deputaților
naționaliști, la care să se prezenteze cu
toții, și în care se va lua apoi o hotărâre
definitivă.

Memorand asupra pactului. »Magyar-
ország« află din Viena că guvernul ungar
va folosi pauza de zece zile ce a intrat în
negocierile pentru pact, spre a compune
un memorandum în scris, care ar fi menit să
jocă un rol mare în decursul negocierilor,
câci se va estinde asupra tuturor chesti-
unilor mai însemnate. În total se poate
afirma că contrastele nu mai sunt tocmai
așa de marcate, dar nu se poate constata
până acum nici un rezultat.

Unul din politicienii de frunte inde-
pendenți a zis către corespondentul unei
foi vieneze: »Suntem convingși cu toții, că
este imposibil de-a scoate dela parlamentul
actual ungar un pact pe durată mailungă.
Asemenea nu va succede de a dobândi o
urcare a quotei în Ungaria, în ori-ce for-
mă s'ar pretinde aceasta.

Încetarea grevei universitare. Vineri
seara s'au întrunit la universitatea din Bu-
curești după convocarea specială a recto-
rului — d-l C. C. Dimitrescu, toți profes-
orii greviști. A luat cel dintâi cuvântul
însuși d-l Dimitrescu, care a constatat
succesul agitației începute. D-sa a mulțu-
mit senatului universitar și delegațiilor,
grație cărora s'a obținut retragerea legii.

D. Dimitrescu a propus apoi ca profesorii
greviști să-și reia cursurile ne mai exis-
tând nici un motiv ca ele să fie suspen-
date. D-l Titu Maiorescu a constatat suc-
cesul mișcării, aducând în special mulțu-
miri delegațiilor profesorilor greviști, grație
cărora proiectul de lege al guvernului a
fost retras. Au mai luat cuvântul și alții.
Intrunirea s'a terminat la ora 10 jum.
noaptea, hotărându-se ca Luni profesorii
greviști să reînceapă cursurile suspendate.
De asemenea a fost comandată și in-
trunirea care fusese convocată pentru Du-
minea 18 Februarie, în sala Dacia.

În aceeași zi au ținut și *studenții
universitari* o întrunire în culoarele uni-
versității și au decis să facă o manifestație
de simpatie rectorului, mulțumindu-i pen-
tru »victoria academică« ce a raportat'o.

După întrunire, studenții au pornit
pe din dosul statuei lui Mihai Viteazul la
locuința d-lui Dimitrescu, rectorul univer-
sității. Aici studentul Panaitescu a ținut
un mic discurs, la care a răspuns rectorul
care a apărut în ușe. Mulțumind studenților
de spriginul ce a dat acestei cauze drepte,
i-a îndemnat să fie și de acum înainte tot
demni. În strigăte de »ura!« studenții
s'au reîntors la universitate, de unde s'au
risipit în liniște.

Inmormântarea generalului Iacob Lahovari.

Corpul mult regretatului general *Ia-
cob Lahovari*, care a fost adus de la Pa-
ris într'un cosciug de stejar închis herme-
tic, a fost condus de la gară la biserica
albă, unde a fost așezat pe un catafalc înăl-
țat în mijlocul bisericii, cernită toată de
sus până jos. Biserica era plină de coroane
trimise drept semn de iubire din partea
familiei, amicilor și a aderenților răposa-
tului. M. S. Regina a trimis o prea fru-
moasă jerbă de liliac cu garoafe și tran-
dafiri, care a fost depusă pe cosciug, iar
regele ia trimis o splendidă coroană de
trandafiri și garoafe cu inscripția: »Carol
I. rege și domnitor viteazului soldat și cre-
dinciosului ștețnic«.

Inmormântarea s'a făcut Sâmbătă la
oara I p. m. Cortegiul s'a format în mo-
dul următor, începând din piața palatului:
Un pluton de jendarmi călări deschideau
cortegiul. Urmău cinci cară încercate cu
coroane, apoi un număr mare de coroane
puse pe șevalete. În urmă veniau societă-
țile cu steaguri. Apoi veniau trăsurile pre-
oților și în fine carul funebru, pe care
cosciugul dispărea sub gerbe de flori și co-
roane.

În fața bisericii, pe primele trepte
se afla d-l Ioan Lahovari, ministru de do-
menii, care aștepta acolo venirea tuturor
membriilor familiei Lahovari. Prințul Fer-
dinand sosește însoțit de un aghiotant, se
coboară din trăsură, strânge mâna d-lui
Lahovari, apoi intră repede în biserică.
Puțin în urmă începe slujba divină, ofici-
ată de către arhiepiscopul Nifon Ploceșteanul,
ajutat de preoții acelei biserici și de cor.

După serviciul divin cel dintâu a vor-
bit ministrul-președinte *Cantacuzino*, ca
șef al partidului conservator în numele în-
tregului partid dând espreșiune durerei
pentru pierderea ilustrului bărbat.

Discursul ministrului de războiu general G. Manu.

După primul ministru a vorbit mi-
nistru de războiu general *G. Manu*. Amin-
tește de boala și de operațiunea ce a cau-
zat moartea gener. Lahovari, apoi de ul-
tima lui voință, ca să nu i-se facă nici
un fel de ceremonie la înmormântare.

Scumpă — zise — ne este dorința
lui. Să putea să nu o îndeplinim? I-am
îndeplinit'o. Dar cum am fi putut noi, re-
prezentanți ai oștirii, noi partizani politici
ai lui, noi pretinții lui să nu venim cu toții
să însoțim corpul său, să nu rostim prin

cuvinte pioase, ce a fost generalul Lahovari, ce am pierdut cu moartea lui și ce amintire îi vom păstra. Apoi continuă așa:

»Această datorie mi-o voi îndeplini-o eu ca ministru de războiu, în numele oștirii.

Jacob Lahovari, născut la 16 Ianuarie 1846, având cultul carierei militare, încă de la o vârstă tânără a intrat în școala noastră militară.

Èșit din această școală al doilea la clasificație, cu gradul de sublocotent în artilerie, el merse în Franța, unde până la 1869 își completează studiile militare în școala politehnică și în școala de stat major.

Dobândind licența în matematică de la facultatea din Paris, universitatea din București se grăbi în urma unui concurs, la care s'a distins a' primi printre profesorii ei și numeroși sunt elevii formați de profesorul Lahovari, care posedă pe lângă știință și arta grea de a ști să o infiltreze elevilor lui, la catedra de calcul infinite-simal.

Pe de altă parte absolvent al școlii de stat-major francez, oștirea reclama serviciile sale în această importantă ramură a științei militare, și astfel mai toată cariera lui și-o făcu în statul major. Aci îl aflăm la 1876, maior, destinat deja de către șefii lui a se pregăti pentru funcția de șef al operațiunilor din războiul de la 1877.

Purtarea exemplară a generalului Lahovari în timpul acestei campanii și mai deosebi în luptele de la Grivița fu răsplătită de către Majestatea Sa la Septembrie cu »Virtutea militară« și la 1 Decembrie 1877 cu gradul de locotent-colonel, în urma unui raport al ministrului de războiu de atunci Ioan Brătianu, care menționa, că înaintarea i-se dă pentru serviciul excepțional în campanie.

Generalul Lahovari avu apoi ocaziune să se distingă și în luptele de Impresurare a Vidinului în urma cărora M. S. Regele îl distinse cu »Steaua României«.

Noi, camarazii lui, cari am luat parte în campania de la 1877 alături cu dânsul, putem mărturisi că generalul Lahovari era un ofițer care-și făcea datoria de brav ostaș, nu din ostentațiune, ci însuflețit de un sentiment de patriot și de demnitate militară, de aceea a și putut servi de pildă camarazilor lui și de aceea istoria noastră militară îl va înscrie printre cei mai valoroși ofițeri ai oștirii române.

După terminarea războiului energia și activitatea generalului Lahovari se îndreaptă spre alte interese ale oștirii. De la 1878 și până la trecerea sa în disponibilitate el avu ocaziune să aducă marelui stat major neprețuite servicii și să devină un organizator al oștirii și un administrator de frunte ca ministru de războiu.

Lui se datorește întocmirea legii asupra serviciului de stat major; lui primul regulament asupra mobilizării armatei, el conduse primele manevre de corp de armată contra corp de armată, el directă manevrele din jurul capitalei, la cari au luat parte cinci diviziuni.

Ocupând în două rânduri funcția de ministru de războiu și în timp de aproape șase ani, el ne dovedii talentul său de organizator în ale armatei.

O simplă enumerare a principalelor sale acte va fi de ajuns pentru a fixa per-

soana generalului Lahovari printre organizații puterii armate a României.

El elaborează regulamentul serviciului interior al ministerului de războiu.

El a contopit armata noastră permanentă cu cea teritorială, spre a putea mări oștirea la mobilizare și a o putea utiliza prin o instrucțiune pe cât de uniformă.

El organizează cavaleria dând un număr mai mare de escadroane la 4 regimente de călărași.

El spori numărul regimentelor de artilerie și înființă bateriile de obuziere.

El se ocupă în deosebi cu cazarmarea trupelor noastre, cu îmbunătățirea rasei cailor și cu legea casei de credit și economii.

În fine lui se datoroște legea reorganizării gradelor inferioare și legea serviciului sanitar.

Nici unul din colaboratorii lui la această activitate nu va uita puterea sa de muncă și râvna ce pune ca să se îndeplinească tot lucrul bun.

Apoi ne vom aminti cu toții »abilitatea, cu care rezolva chestiunile personale și plăcerea ce avea pentru cele ostășești.

Armata a pierdut printr'ânsul o poadoabă a ei, un conducător de elită, o pildă vie a adevăratului soldat!

În numele ei zic: s'a răpit dintr'noi generalul Lahovari; dar memoria să ne rămână vecinică!

Au mai vorbit în biserică vicepreședintele Senatului Nicu Economu, Gr. Triandafil, în numele universităților Dr. Istrati, apoi Dr. Leonte, arătând cât a lucrat generalul Lahovari, în cestiunea macedoneană și în fine a rostit un discurs mișcător ministrul Take Ionescu, vorbind de Iacob Lahovari ca om, ca prieten și ca militar.

Cortegiul a luat-o apoi pe calea Victoriei spre cimitirul Bellu. La cimitir coștigul a fost ridicat pe umeri de un număr de ofițeri și dus la cavoul familiei. Aci a rostit un discurs, d-l Luțescu, președintele societății veteranilor »Coroana de Oțel« a gradelor inferioare d-l D. Luțescu a spus că veteranii îl plâng pe acela care a luptat alături de dânsii în războiul independenței.

Cronica din afară.

Despre noua Dumă. Ziarul »Tovaritsch« află din izvor sigur că noua Dumă nu va fi deschisă printr'un mesaj al tronului, ci printr'un discurs rostit de președintele consiliului de stat. După cum se asigură, acest discurs va fi foarte împăciuitor pentru actuala Dumă, și va face critică primei Dume din punctul de vedere că ea n'a fost la înălțimea misiunii sale.

Primul ministru Stolypin a declarat într'o confătuire intimă că toate zvonurile de amânarea convocării Dumei, sunt cu totul neexacte. Ea va fi convocată la 20 Februarie și i-se va lăsa toată libertatea de acțiune. Cabinetul va supune 32 de proiecte de legi, în discuția Dumei. El a stabilit și amănunțit toate concesiunile ce va face cu ocazia acestor legi și numai în cazul când acest maxim de concesiuni va fi depășit, se va pune în discuțiune disolvarea Dumei.

Conferința dela Haga. »Vossische Zeitung«, află din cercurile politice, cumcă

guvernele europene au căzut de acord ca, la conferința dela Haga, să se discute chestia dezarmării universale. Știrea aceasta interesează lumea politică, deoarece acum nu de mult, presa oficială berlineză a anunțat cumcă această chestie nu se va discuta la Haga.

O convorbire cu Raisuli. Redactorul ziarului »Times« care se afla la Tanger a izbutit să aibă o convorbire cu Raisuli, cel mult urmărit de către trupele sultanului din Maroc. Raisuli a declarat numitului ziarist că locuința lui care a fost distrusă de soldați, în urma ordinului sultanului va fi din nou ridicată. Declarația aceasta poate fi socotită ca o amenințare. Faimosul răsvrătit se află în vecinătatea Tangerului, iar autoritățile sunt foarte îndatoritoare față de dânsul. De un singur lucru are teamă Raisuli: nu știe ce să facă cu banii ce se află la dânsul — fapt care poate contribui la arestarea și uciderea lui. Raisuli a mai declarat că nu-i pasă, că nu se îngrozește de trupele sultanului. De multă vreme soldații n'au fost retribuți și de aceea dezertează unul câte unul. Despre sultanul Marocului a povestit lucruri cu totul mărgave, cari nu se pot tipări.

Chestia religioasă în Franța. Ziarul »L'Eclair« spune că aproape toți cei 5500 de preoți și seminaristi, chemați în Ianuarie trecut spre a-și face serviciul militar, în urma conflictului dintre Vatican și guvern, vor adresa o plângere consiliului de stat. D. Rodez, paroh de Tournemine, refuzând să remită cheile presbiteriului, poliția și jandarmii veniți să execute legea, au trebuit să asedieze presbiteriul, de unde manifestații asvârliau cu pietre, murdării, pușcicioasă, ș. a. Poarta a fost spartă, 4 preoți, primul ajutor de primar și 10 femei au fost găsite în etajul întâiu. Ei au fost expulsați. S'a deschis o anchetă.

ȘTIRILE ZILEI.

— 19 Februarie v.

Oficerii Institutului geografic pentru generalul Lahovari. În semn de recunoștință către generalul Lahovari, ofițerii Institutului geografic ai armatei au făcut să se toarne o frumoasă coroană în fontă ciselată, spre a fi depusă azi pe sicriul defunctului. Înălțimea de 1 m. 30 și de o lățime de 90 cm. coroana e alcătuită din o ramură de stejar și una de laur; între ramurile coroanei este un cartuș (scut), care are în partea superioară un raportor, un compas și un echer: iar dedesubt inscripția:

»Generalului Iacob Lahovari, întemeietorul Institutului geografic al armatei, recunoștință și regrete eterne, din partea ofițerilor și artiștilor serviciului. XMDCXXVII«

Pe capetele nodului de panglică este data morții generalului: 7 Februarie 1907. Deasupra scutului se află un motiv heraldic compus dintr'o cască de cavalier așezată pe două spade încrucișate.

Duel în Orăștie. Redactorul foaiei »Szászváros«, cu numele Iosif Malasz, a fost zilele trecute provocat la duel de către doi studenți români din cauza unui articol ofensător, ce l'a scris în contra Românilor. Malasz a declarat că nu dă satisfacție națiunii ofensate, pentru că nu recunoaște o națiune română în Ungaria, dar stă la dispoziția studenților în calitate

de oameni privați. Duelul era să se țină în cancelaria oficiului veterinar, dar a fost împiedecat de către poliția din Orăștie, care a aflat despre el. Cu toate acestea duelul a avut loc în altă zi și la un loc unde n'a putut pătrunde poliția. Rezultatul duelului, pentru care a fost aleasă ca armă sabia, a fost că unul dintre studenții români, juristul Coriolan Pop a fost sgarat ușor la cap, celălalt, Liviu Kisla pișpt. Redactorul ungar Malasz a primit o mică rană la braț.

În memoria lui Carducci. Societatea pentru răspândirea limbii și culturii italiene »Dante Alighieric«, voină să comemoreze solemn pe marele poet al Italiei și al lumii latine Giosuè Carducci, a intrunit reprezentanța coloniei italiene din București, sub președința d-lui ministru al Italiei, marchizul Beccaria-Incisa, și a hotărât să aducă prinosul său de admirație cântărețului renașterii Italiei. O ședință solemnă se va ține Duminecă, 25 Febr. v. cur., la ora 3 d. a., la Ateneul român, în care președintele societății »Dante Alighieric« va cuvânta în limba italiană, iar d-l Barbu Delavrancea va face comemorarea ilustrului defunct.

Locuințe pentru lucrători în Ungaria. Ministru de agricultură ungar a pregătit un proiect de lege, care are de scop înființarea a 10 mii de case de locuit pentru muncitorii de câmp. Aceste case sunt a se construi de către orașe și municipii, dobânda capitalului de construcție o va plăti statul. Muncitorii vor plăti pentru o asemenea casă de locuit 60—80 coroane pe an, iar în 25 de ani casele respective vor deveni proprietatea lor. În atacarea aceasta s'a ținut o anchetă zilele trecute în ministeriu da agricultură, care a examinat amintitul proiect de lege.

Primarul Dr. Lueger iarăși se află mai bine. El ia din când în când câte o baie de acid carbonic care-l întărește. »Rathaus-Korrespondenz« spune că acum Lueger mănâncă mai bine, digestează și doarme mai bine și nu stă toată ziua în pat. Acuma se poate ridica de pe fotoliu și fără de ajutor străin. E vorba ca să meargă spre o recreare pentru 6 săptămâni la Lovrana, dar aceasta se poate numai dacă starea sănătății lui se va îndrepta și timpul va deveni mai favorabil.

O nouă mitrailensă. Ministerul comua de războiu din Viena a primit invențiunea căpitanului în pensiune Adolf br. Odkolek de Angezd. Aceasta invențiune este o mitrailensă, care poate face 500 împuscături pe minută și nu-i mai grea de 14 kilograme, așa că pote fi purtată ușor de un soldat. Se anunță că mitrailensa s'a dat deja fabricii Scoda din Pilsen pentru a se fabrica sub conducerea inventatorului.

Dunărea e încă nenavigabilă. Mare parte din cerealele județelor de pe marginea Dunării, stagnează în saci și magazii prin gări neputând fi transportate la nici un port al țării. Pe calea ferată la Constanta, câteva timp nu se vor mai putea trimite nouă vagoane cu cereale, deoarece acele pornite deja până acum, în număr destul de considerabil, nu au putut fi descărcate, portul în situațiunea lui de astăzi nepermițând descărcarea unui număr îndestulător de vagoane, pe fiecare zi.

Un balon rusesc la Dorohoiu. Joi la ora 3 și jum. un balon căzu pe terit. moșiei

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Sânge pentru sânge.

Povestire dalmatină. — De Ivan Novič. (Urmare.)

O umbră se cobori peste fața Teutei. Mergând la masă, pregăti din mai multe filigiane o beutură ce-o oferi lui Ivan.

— »Ține și bea, ca să te mai răcorești«.

Ivan lua paharul și-l sorbi dintr'odată. — »A fost și vin în beutură — mă arde n gât ca focul.«

— »Vin și sucuri de plante, ce-ți vor ajuta sârmanul de tine.«

— »Ce e cu mine? Unde sunt? Vrei să mă deslușești?«

— »Nu-ți va face oare rău?«

— »Nu, nu«, răspuse el iute, voină să se ridice și mai tare, căzu însă fără puteri, gemând dureros.

— Ea-i sări repede într'ajutor și adunând foi de cucuruz, i le vârî sub cap, ca să-l ridice.

Pătruns de mulțămire el îi atinse

mâna. »Vorbește! vorbește!« zise el în ton rugător.

Ea îi istorisi tot ce s'a întâmplat; însă îi rătăcu escortarea lui Milan.

Ivan asculta cu atențiune privind încurcat spre grinda casei.

Ziua era pe sfârșite și se făcuse întunec în odaie. Teuta aprinse o candelă și o puse pe un scaun în apropierea bolnavului. Apoi se așeză pe un scaunel și urmă o tăcere solemnă.

— »Cuțitul lui a pătruns adânc în mine, dar mai bine era, dacă mergea și mai adânc«, începu Ivan.

— »Nu vorbi așa, incetează«, se ruga ea:

— »Vrei să zici, că nu mai am ce căuta aici pe pământ?«

— »Nu, tu să trăești, pentru tine și pentru mântuirea lui Milan, căci alt-fel moartea ta i-ar fi spre vecinică remușcare.

»Unde este el și de ce nu se arată?« Teuta voi să răspundă, însă în momentul acela micuțul din leagăn începu să scâncească.

Repede se ridica spre a mângâia băiatul.

»Băiatul tău?« întrebă Ivan cu voce stânsă.

»Da, este băiatul meu«, răspuse cu sfială Teuta fără să-și ridice privirea de pe copil.

»N'ai vrea tu, Teuto, să-mi spui cum ați ajuns, tu și Milan, să vă luați?«

Teuta tăcu.

El continua: »Dacă tu n'ai vrea să știu și eu, nu stăruesc să-mi spui«. — Vocea lui răsună așa parcă ar vorbi cu totul despre alt-ceva. »La o întrebare totuși îi vei răspunde«, urma el, »...nu lui Ivan de odinioară, ci bolnavului în agonie ce-l ai înaintea ta.«

Ivan făcu o pauză, ca și când ar voi să-și adune forțele, apoi urma: »Dar nu te-ai gândit tu nici-odată, că există cineva în străinătate, care se va reîntoarce într'o zi la iubita lui din tinerețe, cu cuvinte calde pe buze și cu dorințe fierbinți în inimă?«

»Ba da, Ivane«, răspuse ea la început esitând în urmă însă cu hotărîre, »iubita ta de odinioară s'a gândit, și încă mult, la tine, dar tu, se pare, ai scos-o din inima ta.« (Teuta în urma unor vești răspândite de cei doi camarazi ai lui Ivan, cari se reîntoarseră acasă mai curând, crezuse că Ivan a părăsit-o).

Ivan se ridică furios și cu pumnii înceștați.

— »Da«, continuă ea, »eu mult timp n'am voit să cred, că în inima ta m'ai fi înlocuit cu alta.«

— »Și totuși ai crezut.«

— »Ți-am spus doar, că mult timp n'am crezut. Dar mi-se povesteau fel de fel de lucruri despre tine. Treceau zile, săptămân, chiar ani, și tu tot nu te mai întorceai.«

— »Și cine-a scornit vorbe atât de rele despre mine? Acel mizerabil de Nicolai, de bunăsamă nu altul!«

— »Satul întreg vorbia, auzind, poate, dela el.«

Ivan în mahnirea lui apucă câteva foi de sub el și le strânse în mână, fiind cuprins de un tremur puternic, apoi cu o înjurătură sălbatică pe buze, căzu pe așternutul său.

Teuta sări în sus speriată și apropiându-se de Ivan îi netezi cu blândete fruntea și fața. El zăcea nemișcat, răsufând greu și cu ochii închiși.

— »Ivane, Ivane! striga ea tot mai înspăimântată: »Ivane, nu auzi?«

El nu răspunde nimic. Ea alergă la masă și dintr'un fligean îi turnă câteva picături pe buzele întredeschise. El primi. În spaima ei îl scutură de umeri și se

Dersca, județul Dorohoiu. Nacela balonului s-a lovit de sârmele unui stâlp de telegraf pe care l'a distrus în urmă de un coș al unei mașini de treierat ce se afla pe moșia Dersca, proprietatea d-lui Burbure. Conducătorul balonului a dat drumul gazelor ca să se lase balonul în jos, și aerostatul a căzut într'un iaz, unde imediat s'a venit un ajutor de oameni dela fabrica de spirt din aceea localitate. În balon se afla un căpitan și doi soldați ruși, cari pleaseră din Varșovia și din cauza furtunii se presupune că au fost aduși pe teritoriul românesc. Balonul e de campanie. S'a scoborit în perfectă stare și conducătorii se află pe deplin sănătoși. D-l sublocotenent Cucu din compania de jendarmi a județului a plecat la Dersca spre a aduce pe ascensionisti la Dorohoiu.

Din Polana-Sibului primim o invitație la petrecerea cu joc, ce-o va aranja Casina română de acolo, Duminecă în 10 Martie st. n. a. c., în sala cea mare a hotelului »Șufană«. Va cânta muzica lui Șandor din S. Sebeș. Venitul curat e destinat fondului casinei.

Dare de samă și mulțămire publică. La suportarea șeselor pentru decorarea scenei din Șoimuș, au mai contribuit prin plățile prețului broșurei »Regulamentul de teatru«, următorii domni:

Dr. Petru Mladen, medic în Prebul, 1 cor., Vasiliu Suciu, în Blaj 1 cor., Ilie Trăilă, avocat în Oravița 1 cor., Petru Dragits, protopresbiter, Seliște 1 cor., Dumitru Bănciu, apotecar Săliște 1 cor., Gerdache Roșca, căpitan Săliște 1 cor., Gerasim Grama, Reușor, 1 cor., Dr. Coriolan Steri, avocat, Tașnad 1 cor., Petru Pipos, Sibiu 1 cor., Moise Lazar, asesor conzist. Sibiu 1 cor., Dionisiu Juga, Röd 1 cor., Dr. Fekete Negruț, Blaj 1 cor., Simeon Stoica, Abrud 1 cor., Traian Suciu, profesor Brad 1 cor., Mihail Popoviciu, protopresbiter, Orșova 1 cor., Dr. Alexandru Pop, medic Bistrița 1 cor., Pompeiu Botezan, N.-Sarmaș 1 cor.

Restanțierii sunt rugați a grăbi cu trimiterea prețului broșurelor primite, ca să putem încheia socotelele. — Șoimuș, 2 Martie 1907. Cu deosebită stimă: I Băciu, preot.

Necrolog. În 16 Febr. st. v. a răposat parochul gr. or. în Sibiu Iosif Enescu, după lungi și grele suferințe în al 33-lea an al etății sale și al 5-lea al preoției.

— În Corueni (Solnok-Dobăca), în 26 l. c. a încetat din viață Vasile Muste, candidat de avocat, în etate de 24 ani.

Scoaterea unui dinte cu clește de faur. În comuna Barakony, zilerul Florian Hermann a voit să scoată un dinte economului George Buzgo. El s'au dus la faurul din apropiere, unde Hermann a luat cleștele faurului și a tras dinte cu atâta tărie încât a rupt falca bietului Buzgo. Acesta leșină, iar după scurt timp își dădă sufletul. S'a constatat că cleștele cu care a operat Hermann a fost ruginit și că în urma aceasta lui Buzgo i s'au inveninat sângele. Contra lui Herman s'a pornit cercetare criminală.

O domnișoară română din casă bună, de 20 ani, absolventă de 2 clase a liceului de fete din Viena, posedă pe lângă română și franceză perfect limba germană, caută

loc la o doamnă ori la copii cu preferință în România. — Informațiuni primește administrația Gazetei.

„Revista Teologică“.

În fine, deși cam târziu avem și noi preoțimea ortodoxă din patrie o revistă de specialitate.

De câte-ori îmi venea în mână »Candela« sau »Biserica ortodoxă« îmi puneam întrebarea: Oare sosi-va timpul când s'avem și noi o revistă a noastră, care să corăspundă gradului nostru de cultură și apercipiune, trebuințelor și așteptărilor noastre?

Și dorința s'a realizat.

»R. T.« vine zimbătoare și prietinoasă și se așază pe masa preotului, invitându-l să-i guste sucul de suflet nutritor și întăritor.

Deja după apariția primului ei număr, s'au și aflat o seamă de »cârtitorii«, pe cari cuprinsul ei nu-i prea mulțamește. Unii — poate din egoism — n'o prea văd cu ochi buni, alții — luând preoțimea sub »părintească ocrotire«, spun comitetului de redacțiune, că noua revistă nu e accesibilă preoției, pentru care în special e scrisă, căci — vezi Doamne — se scrie cu prea mare aparat științific, și preoțimea crescută mai mult la »coarnele plugului« nu dispune de capital spiritual suficient, pentru a pătrunde și înțelege cele ce se scriu, are stomacul prea delicat, pentru a mistui astfel de nutremânt.

Le foarte mulțămim de compliment.

Unul spune, că stilul e prea greoi, altul că se ne mai slăbească cu disputele savanților în jurul Peutateuchului etc.

În fața acestor păreri și »sfaturi binevoitoare« îmi vine în minte istoria unui renumit sculptor din anticitate. El adecă, a lucrat o statuie în atelierul său, după regulile artei sale, după inspirațiunea geniului său. Tot aceiași figură a mai lucrat-o odată, dar în piața publică, după sfaturile și indigitațiile date de cetățenii, cari priveau cum lucră. Unul spunea, că nasul statuei nu e destul de expresiv, altul că o mână e prea lungă, un picior prea subțire etc. și sculptorul făcea tuturor pe voie. În fine ambele statui le-a espus publicului spre apreciere. Cea lucrată după gustul lui a rămas un cap de operă, cealaltă o caricatură.

Comitetul de redacțiune al »R. T.« în care se află și unii valoroși și distinși bărbați ai bisericii și neamului nostru, și-a precizat destul de limpede și sincer punctul de vedere și considerațiunile ce l'a îndemnat a scoate »R. T.«

Noi, preoțimea, avem deplină încredere în acest comitet; planul de muncă sinceră și desinteresată îl aprobăm, căci corespunde pe deplin așteptărilor, aspirațiilor și lipsurilor noastre și ale bisericii.

Părerile singuratică, cred că nu-l va abate dela ținta ideală, nobila misiune și greaua sarcină ce de bună voie și-a luat asupra-și.

»R. T.« este și ne va rămânea — cred eu — multă vreme un bun și binevenit prietin și povățuitor.

Ceea-ce mai am de zis, nu se referă la »R. T.« ci la unul din »cârtitorii« ei.

»Un preot dela sat« a scris în Nr. 22 al prețuitei Gazete o dare de seamă asupra

revistei. D-l profesor Crăciunescu i-a răspuns atât în Gazetă cât și în »Telegraful Român« într'un mod demn și obiectiv.

Dacă mai reviu asupra acestui caz, o fac, pentru-că am o nedumerire.

Mie par-că nu-mi vine a crede, că acel articol a fost scris într'adevăr de »un preot dela sat«, pentru-că un adevărat preot, nu putea scrie cu atât dispreț despre cele mai importante cărți ale vechiului testament, și cu deosebire nu putea scrie în mod atât de ofenzător la adresa unui prelat al nostru.

Sub acest pseudonim poate să se ascundă vr'un laic. Iar dacă presupunerea mea nu e corectă și scriitorul acestui articol într'adevăr e preot, care într'atât adorea pe artiști, încât de hatârul lor nu se sfiște a lua publice în zeflemea pe unul din puținii noștri arhieri, atunci făcuse și sf. sa actor, — poate are mai multă vocațiune pentru această carieră — dar lase revereanda.

În zadar mai cere sf. sa de la »R. T.« »Indrumări« și »lămuriri« în ramul științei câștigate în seminar, dacă atât de »puțină agonisită de cunoștințe temeinice« și-a câștigat acolo, încât nu și-a însușit nici simțul buneii cuviințe și al respectului față de superiori.

Ca preot de la sat, am aflat de cuviință a remonstra contra necuviințosului pasaj din articolul amintit și cred că în privința aceasta sunt interpretul simțămintelor întregii preoții.

Preotul George Babeș.

ULTIME STIRI.

Budapesta. 4 Martie. Reuniunea regnicolară a învățătorilor maghiari declară, că proiectul de lege prezentat de Apponyi nu mulțamește pe învățătorii. O deputațiune a mers la Apponyi, ca să-i desfășure gravaminele învățătorilor.

Eri, Duminecă, socialiștii au ținut o adunare mare de protestare. Ei protestează în contra cămătăriei cu locuințele și cu victualele.

București. 3 Martie. De două zile s'a înălțat asupra întregii țări un vifor îngrozitor. Direcțiunea căilor ferate a ordonat sporirea circulației pe toate liniile. Foarte multe trenuri s'au înzăpezit. Orient-expresul s'a înzăpezit la stația Ichinan-Vacarel, cel convențional la Dragoman.

Petersburg. 4 Martie. Până acum au fost aleși 493 de deputați, dintre cari 311 fac parte din stânga opozițională.

Petersburg. 4 Martie. Sinodul a condamnat la trei luni reclusiune într'o mănăstire pe preotul liberal Petrof, unul din candidații partidului cadeților pentru orașul Petersburg. O mulțime considerabilă a azistat la plecarea lui Petrof la mănăstire. Ea striga: »La revedere«, dând preotului întâlnire pentru 6 Martie, ziua deschiderii Dumei.

Milano. 4 Martie. O doamnă bogată din aristocrația milaneză a oferit o sumă de șase milioane lei pentru construirea de locuințe confortabile pentru lucrători.

Singura condiție pe care o pune generoasa binefăcătoare, e ca locuințele să fie încunjurate de grădini și construite toate în același cartier, care să devie o cetate ideală pentru populația muncitoare din Milano.

Petersburg. 4 Martie. Scriitorul rus, Maxim Kovalevski, cere ca condițiune principală pentru restabilirea ordinii în Rusia acordarea amnestiei generale.

Petersburg. 3 Martie. În strada Verde într'un cartier al orașului, locuit numai de lucrători, poliția a făcut numai o descindere locală și a găsit în casa cu nr. 26, 7 lăzi cu revolvere, 2 cu bombe explozibile. Toți locuitorii din împrejurimi au fost arestați. Depozitul fu descoperit din întâmplare de un copil, care furând un revolver și eșind pe stradă a fost observat de poliști.

Sofia. 4 Martie. Meetingul opoziției organizat de fostul ministru Konstantinof, a primit o rezoluțiune, prin care se condamnă politica interioară a guvernului, și poporul este provocat să arate neîncredere guvernului pe toate cărările.

Diverse.

Luxul economic. Aceste două cuvinte pare că se isbesc între ele, cu toate acestea ele au înțelesul lor exact: Luxul economic înseamnă a-ți procura ceea-ce e frumos, confortabil și solid. O femeie care are obligația de a eși mai întodeauna din cauza ocupațiilor sale, și căreia bine înțeles bogăția nu-i permite de a varia la înfinit rochiile sale, trebuie să știe cum să și-le facă, astfel că culorile și croaia lor să nu o împiedece de a le îmbrăca or când.

Ea trebuie să-și aleagă o stofă, fru moasă, durabilă și de o culoare închisă și care să nu atragă toate privirile. Așadar nici culorile prea strigătoare, nici desenuri prea frapante; ceea ce trebuie cu ori ce preț evitat sunt toaletele vapoase, făcute de musulinuri sau din gazuri. Lasă că e ridicol să vezi pe stradă o femeie îmbrăcată într'o toaletă de mousulin, dar a doua zi rochia e mototolită în așa hal, încât nu mai poți face nimica cu ea. În general stofele legere se șifonează repede de tot, și nu suportă o nouă aranjare. Ați alege o stofă durabilă și de o culoare închisă, înseamnă a face o economie inteligentă. Obiectele, stofele, care sunt seducătoare, nu constituie un avantaj însemnat în toaleta femeiască.

Mai e încă ceva, cu cât o femeie e mai simplă îmbrăcată, cu atât e sigură de a atrage mai multe simpatii. Faceți comparația: o femeie îmbrăcată într'o rochie simplă, bine croită, de-o culoare plăcută ochiului, și între o alta îmbrăcată într'o toaletă vapoasă în musulinuri și în panglică, de sigur veți preferi pe cea mai simplă îmbrăcată. E o artă a ști să te îmbraci și cu cât o femeie se îmbracă mai simplu, cu atât e mai atrăgătoare. Nu toaletele de mare preț atrag atenția, când sunt purtate pe stradă, ele nu atrag decât ridicolul. Deci iată cum o femeie îmbrăcându-se într'un mod simplu știe să facă ceea-ce am numit un »Lux economic«. — »Cron.«

Proprietar: Dr. Aurel Mureștanu.

Redactor respons. interim.: Victor Brăncuș.

plecă cu urechea spre el: »Ivane, Ivane, trezește-te!« — și-i udă fața și fruntea cu apă.

Atunci Ivan se mișcă. — »Voiu chema pe fratele tău!« El dădă din cap aprobător. »Dimitri se cugetă la răzbumare, tu i vei spune că Milau e nevinovat, auzi Ivane?«

El iarăși mișcă din cap aprobător. »Chiamă-l — Dimitri să vină — lute, chiamă-l!«

Ca fulgerul Teuta eși afară și alergă prin sat la vale până la casa lui Ovrenovitsch. Acolo bătă furtunos la ușe. Dimitri apăru.

»Lute, urmează-mi la fratele tău,« strigă ea, »el vrea să-ți vorbească, — grăbește.

Ea-l înhăță și-l trase în fuga mare după sine.

Când se apropiară de așternutul lui Ivan, acesta zăcea întors spre părete. Teuta înghenunchiă și-i puse lin mâna pe frunte. C'un țipet înfricoșat Ivan se ridică și-și puse mâinile cruce peste piept. Dimitri se apropiă de picioarele așternutului, își luă căciula din cap și făcând muribundului semnul crucei pe frunte, pe gură și pe piept, își încrucișă și el mâinile stând în tăcere. Se duse apoi la masă, luă o bucată de mălai și o puse frântă în două lângă mort. Se întoarse acum să plece.

În acest moment Teuta scoase un

țipet grozav și cu gesticulațiuni desparate îi urmă strigându-l pe nume.

Dimitri o refuză printr'o mișcare de mână și leși fără a-și lua rămas bun.

4.

Era la 3 Februarie, serbarea sfântului Trifon, patronul orașului Cattaro. Deși îi lipsea acestui oraș încunjurat de stânci și separat de lume, golful de același nume, și deși între zidurile pitorești părea uneri că nu există viață, astăzi era mare mișcare. Des de dimineață începură să sosească locuitorii din satele situate pe maluri parte cu bărcile, parte pe jos, iar de pe munți, poteci și drumuri împopulate, coboria mulțimea de popor: femei îmbrăcate de sărbătoare și bărbați înarmați din creștet până în tălpi. Erau staturi ideale, frumoase, voinice.

Aici se putea vedea mantaua albă a Montenegrenilor, îmbrăcămintea închisă a Bochezilor precum și portul pitoresc al locuitorilor din Risano. Ici colea răsăria prin mulțime câte-o figură, cu îmbrăcămintea foarte sărbătorească, dar cu ținuta mândră și espresia energiei și ambiției de bărbat, ce nu-i lipsea. Erau copiii oțăliți de vremuri ai sălbăției Crivoscie, cu mușchii lor puternici și cei mai dibaci turiști din împrejurimea dela Bocche.

La Porta Marina, în fața baionetelor

sculptoare ale sentinelilor, își depuneau cu toții armele, în rânduri lungi, puști scilpitoare, pistoale și cuțite în fel de fel de forme.

Mulțimea celor sosiți se îndrepta spre biserică pentru a asculta slujba, care se săvârșia cu mare pompă. După aceea valurile mulțimei se îndreptară spre osteriile improvizate, ca să-și petreacă restul zilei în joc și veselie. O parte din mulțime s'a reîntors la cheu și în piața montenegreană dinaintea porții Fiumara. Aci sub cerul liber resunau ziua întreagă salvele de puști și melodiile de Collo.

În umbra Ciprilor ședeau bărbații din Ubalac, între ei și bătrânul Milogej și Dimitri. Și ei luaseră parte la serbările principale iar acum s'au retras lângă un burduf cu vin peste care s'au făcut stăpâni. Ședeau în cerc strins jos pe pământ unul lângă altul și discutau sgomotos.

»Ar fi o batjocură, o rușine«, șhieră Dimitri și vinele-i de pe frunte se umflară de mânie. »Mama mea m'ar blăstăma, iar tatăl meu s'ar întoarcă în groapă, dacă aș fi așa de laș să las fapta nerăsunată.«

La sgomotul ce se produse, Milogej provoca mulțimea la tăcere zicând că fiecare să vorbească unul după altul. »Dacă ar fi lucrul așa de simplu, de sigur am fi toți de o părere. Dar cei mai mulți îi în-

vinovățesc pe Ivan, căci de fapt el a fost care l'a atacat pe Milan.«

— »Cine o dovedește asta strigă Dimitri furios.«

— »Milan însuși a mărturisit-o.«

— »Ar fi fost un nebun dacă s'ar fi denunțat pe sine însuși.«

— »Și Teuta nu a alergat ea oare după tine, ca să-ți mărturisască muribundul nevinovăția lui Milan?«

— »O amăgire! Vorbe goale, numai ca să-și apere bărbatul!«

— »Da, așa este, zise bătrânul Milogej; mă atacase chiar și pe mine cu o zi înainte. Nu încape în doială că tot el l'a atacat întâi și pe Milan.«

— »Nu-mi pasă! El zace adânc sub pământ, eară mama se topește în lacrimi. »Sânge s'a vărsat și sânge!« cere tot sânge«, strigă Dimitri isbind cu atâta putere curbăta ce tocmai voia s'o ducă la gură, încât conținutul stropi în toate părțile și pe toți din jurul lui. Apoi continuând Dimitri zise: »Nimeni n'are să-mi facă reproșuri. Până când această mână mai mișcă, jur pe ce am mai scump, pe mama mea, că nu-l voi lăsa nerăsunat!«

În acest moment trecu pe acolo un băiat în vestiminte de Catarez, și privind pe Dimitri cu viclenie, îi făcu un semn.

(Va urma).

**Dela „Tipografia și Librăria“
A. MUREȘIANU, Brașov
se pot procura următoarele cărți**

(La cărțile aici înșirate este a se mai adauga pe lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru recomandările.)

Scrieri istorice.

Memorii din 1848—49 de Vas. Moldovan, fost prefect al Legiunei III în 1848—49. Prețul cor. 1 (cu posta cor. 1.10)

Viața și operele lui Andrei Mureșianu, studiu istoric-literar de Ioan Rațiu, prof. ord. la preparandia din Blășiș. Prețul 2 cor. plus porto 10 bani. Venitul curat al acestui op se va contribui la formarea unui fond pentru Internatul preparand al din Blășiș.

„Colonel David baron Urs de Margina la Solferino și Lissa“, interesantă și eminentă conferință, ce a ținut-o d-nul colonel c. și r. Francisc Rieger în reuniunile militare dela Brașov și Sibiu. Broșura conține și două portrete bine reușite ale baronului Urs, unul din anii de mai înainte, când încă era major, și altul din timpul mai recent; mai conține și o hartă a Lissei, cum și ilustrațiunea mormântului eroului nostru. Prețul 80 b. (plus 6 b. porto.)

„Pentru memoria lui Avram Iancu“, apelul dat către ministerul de interne D. Perczel prin dl Dr. Amos Francu'n cauza fondului pentru monumentul lui Iancu. Prețul este 1 cor. În România 2 lei plus 5 bani porto.

„Pintea Viteșul“, tradiții, legende și schițe istorice, de Ioan Pop-Reteganul. Cea mai completă scriere despre eroul Pntea. În ea se cuprind foarte interesante tradiții și istorisiri din toate părțile, pe unde a umblat Pintea. Prețul 40 bani, plus 6 bani porto.

Lupta pentru drept de Dr. Rudolf de Ihering traducere de Teodor V. Păcățian. Prețul 2 cor. (+ 10 b. porto).

„David Almășianu“, schițe biografice de Ioan Popa. Broșura acosta prezintă și multe momente de însemnătate istorică. Prețul 60 b. (cu posta 66 b.)

„Țeranul român și ungur din Ardeal“, studiu psihologic popular de I. Paul. Prețul 1 cor. (+ 5 b. porto).

„Românul în sat și la oște“. Acesta este titlul unei nouă cărți, de pl Ioan Pop Reteganul, cunoscutul și meritosul nostru scriitor popular, a dat literaturii române. Prețul 20 b., cu posta 26 b.

»Romana«

este titlul broșurei, care a apărut în editura tipografiei A. Mureșianu, cu descrierea și explicația dansului nostru de salon

„Romana“ dans de colônă în 5 figuri. **Descriată și explicată împreună cu muzica ei, după compunerea ei originală.** Cu-o introducere („în loc de prefață“), de **Tunarul din Dumbrău, Popa.** — Tipografia Aurel Mureșianu, Brașov 1903.

Broșura este în quart mare, hârtie fină și tipar elegant, cu adansul unei côle de note (muzica „Romanei“ cu explicații) și costa numai 2 cor. 50 bani (plus 5 bani porto-postal) pentru România 3 lei.

„Romana“ se poate procura de la tipografia A. Mureșianu, Brașov.

**„Banca - Poporală“
societate pe acții în Dej.**

Concurs.

Din partea subsemnatei Direcțiuni să publică concurs pentru **ocuparea unui post de practicant** cu termen până la 15 I. c.

Salariu anual cor. 720—

Să recere scrisoare frumoasă. Postul este de a-să ocupa imediat după denumire.

Direcțiunea.

Nr. 2759,1—1.

„FORTUNA“

Institut de credit și economii, societate pe acții în Rodna-veche.

Concurs

Pentru ocuparea **postului de contabil**, dotat cu 1200 cor. salariu, se escrie concurs cu termenul de a se ascerne suplicele până la 25 Martie 1907.

Reflectanții au să dovedească pre lângă cunoașterea perfectă a a limbei române, absolvarea vreunei școale comerciale superioare, sau academie comercială și praxa îndestulitoare pentru independența absolută în ale contabilității.

Cei ce posed și limba magiară vor fi preferiți.

Rodna-veche, 2 Martie 1907.

2761,1—2

DIRECȚIUNEA.

asortiment bogat, soiuri curate cu garanție liferează firma

Prima Pepinerie cu vițe nobilitate de pe Târnava.

Proprietar, **FR. CASPARI**, Mediaș [Ardeal].

Cereți catalogul ilustrat!

Care conține scrisori de recunoștință din toate părțile țerei. Se pot convinge proprietarii de vii, înainte de a face comande, cerând referințe dela persoane cunoscute, despre soliditatea firmei de sus.

2547,28—48.

Contra tusei, răgușelei și catarului are efect mai bun

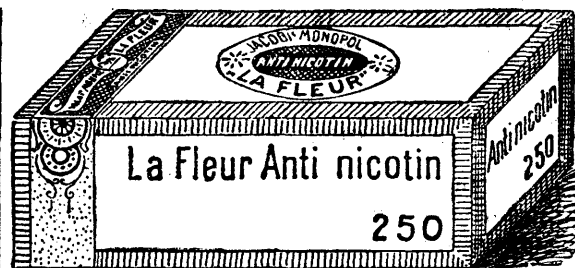
Bomboane Pemete ale lui RÉTHY

a se observă, ca la cumpărare să se ceară expres Bomboane Réthy, deoarece sunt multe imitații rele.

1 Carton 60 bani.

Să cumpărăm numai

RÉTHY Pemete bombóne!

Succes ne mai pomenit! Tuburi de cigarete „Antinicotin“ in cutii de țigarete.

De vânzare
Casa Nr. 4 din Strada Măcelarilor.
Informații se pot lua din casa Nr. 35, Strada Neagră, etajul I.
(2747,8—3.)

La Tipografia și Librăria A. Mureșianu, Brașov.

Important pentru vândătorii de cărți prin orașe și târguri este cartea de rugăciune

„Lauda lui Dumnezeu“

pentru credincioșii de religieuna ortodoxă română, cuprinzând rugăciuni de dimineața și de seară, la sfânta Liturgie, la taina mărturisirei, precum și la alte multe rugăciuni folosite 66 la număr pe 255 pagini, format octav mic.

Acosta carte de rugăciuni artistic legată este prima la Români, cari până acuma se închinau din cărți subred legate și ordinare. Acuma nu trebuie să stăm în privința acosta mai prejos de cărțile de rugăciune ale celorlalte naționalități. Prin cartea de rugăciune „Lauda lui Dumnezeu“ s'a făcut Românilor un însemnat serviciu, căci ea este o carte de rugăciune frumoasă și se poate căpeta în diferite legături dela mai simple până la mai luxose și toate în preț foarte moderat.

Prețul lor este:

	Cor. b.		Cor. b.
Legătură trairică neagră și aurită cu séu fără chip sfânt	—90	Imit. de fildes cu catifea și închietóre	2.65
Imit. de fildes în alb séu negru	1.60	„ „ „ ou catifea și podobă mai mare	3.10
„ „ „ cu încheietóre	1.80		
„ „ „ ou cadriu argintat și închietóre	2.10		

Tot asemenea atragem atențiunea publicului asupra „Cartei de rugăciune“ întocmite de protopresbiterul Calistrat Coca ou aprobarea consistorului episcopesc ortodox-oriental din Cernăuți, care carte format mic octav, cuprinzând asemenea toate rugăciunile noastre folosite ar fi cea mai potrivită carte de rugăciune pentru toți școlari.

Prețul acestei cărți:

In pânză neagră	cor. 1.—
„ „ „ ceva mai luxosă	cor. 1.20
„ „ „ format ceva mai mare	cor. 1.40

Tote acestea se pot procura prin Tipografia și Librăria A. Mureșianu, Brașov, unde au să se adreseze și vândătorii.

TIPOGRAFIA

A. Mureșianu

Brașov, Têrgul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provădut cu cele mai bune mijlôce tehnice și fiind bine asortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne este pus în pozițiune de a puté esecuta ori-ce comande cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE IN AUR, ARGINT ȘI COLORI.

CĂRȚI DE ȘCIINȚĂ, LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

BILETE DE VISITĂ DIFERITE FORMATE.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNȚĂ DUFĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.

ANUNȚURİ.

REGISTRE și IMPRIMATE pentru tote speciile de serviciuri.

BILANȚURİ.

Compturi, Adrese, Circulare, Scrisori, Couverte, în tola mărimca.

TARIFE COMERCIALE, INDUSTRIALE, de HOTELURI și RESTAURANTE.

PREȚURİ-CURENTE ȘI DIVERSE

BILETE DE ÎNMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biuroul tipografiei, Brașov Têrgul Inului Nr. 30, în etajul, înderept în curte. — Prețurile moderate. — Comandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.

Gazeta „Transilvaniei“ cu numărul à 10 fl. se vinde la zaraful Dumitru Pop, la tutungeria, de pe parcul Rudolf și la Eremias Nepoții.

La esposițiile igienice din Cairo în anul 1895 și în Londra la anul 1896 a fost premiat **Spiritul Reuma** a lui Vidder cu diploma de onoare și cu medalie de aur. Probat de capacități medicale și întrebuintat cu succes în spitale

SPIRTUL-REUMA și FLUID de PUTERE, are efect sigur la toate părțile corpului și anune: contra reumatismului durere de nervi, șoldină, ișchiaș, asthmă ș. a. În multe cazuri efectul este atât de mare, că după o fricțiune încoetează durerile.

Dureri de dinți și cap vindecă în 5 minute

Prețul unei sticle cu instrucție 1 coroană, sticle mai mari cu 2 cor. 40 bani.

Depon principal în Budapesta: la farmacia d-lui **Josif Török** Király-utca nr. 12 și Andrássy körút nr. 26, și la d-l **Dr. A. Egger**, Váci körút 17.

asemenea în toate farmaciile din provinciă, precum și la proprietarul

WIDDER GYULA farmacist în Säteralya-Ujheiy. Comande din provinci se efectuează prompt.

Depon în Brașov: la Victor Roth farmacia la Ursu, Alexina Jekelius, Franz Kelemeo, Friedrich Stenner, Ed. Kugler. S—20,2719.